

Forfatter: Hjortø, Knud

Titel: Udrag fra Kraft

Citation: Hjortø, Knud: "Kraft", i Hjortø, Knud: *Kraft*, 1902, s. 24. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-hjort_02-shoot-idm140289727734496.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Kraft

Hey tog det lokale blad op igen og satte sig. Man er gammel fra det øjeblik, man er overflødig, tænkte han, og det at den yngre slægt gerne vil hygge om en, er ikke tilstrækkeligt til at modbevise ens overflødighed, man er lukket ude fra deres åndelige liv og det med en grusomhed, de ikke selv aner; i det højeste kunde man måske stige til at blie en tilbedt husgud i en lænestol, men et menneske, det er man ikke længere i de unges øjne, man er en afdød, der endnu ikke er begravet. Så er der børnebørnene, som man kan få lov at være bedstefar til, men man mærker nok, at der mangler et led, og at ens indflydelse er forbi. Det var især tanken om Henrik, der nagede den gamle; han var over tretten år, og endnu hade ingen oplyst ham om den frie tankes religion, og det var uforsvarligt, så meget mere som drengen læste katekismus og altså var udsat for en religionslærers sjælsnedbrydende indflydelse! Skulde hans unge sind virkelig lægges i tradisjonens døde gibsbandage! Og da Indre Missjon på den tid begyndte at brede sig til skræk for dem fra de gode gamle 25dage, så erklærede Hey flere gange: Han blir nok indremissionær og en skam for hele familien! Men doktoren erklærede, at det måtte der ikke gribes ind i; den religionsundervisning, drengen hidtil hade fået, hade ikke gjort noget indtryk på ham, og det var jo også det heldigste; skulde han finde på at spekulere over religiøse æmner, så var det tids nok at retlede ham.